

Arrest

nr. 310 316 van 19 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 6 juni 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 maart 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 26 maart 2024.

Gelet op de beschikking van 30 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 mei 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. HARDY.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekers G. en A. dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 16 mei 2023 waarbij de verzoeken om internationale bescherming worden onderzocht en behandeld met toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet en waarbij de verzoeken kennelijk ongegrond worden verklaard met toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van voormelde wet.

2. Bij het ten tijde van de bestreden beslissingen geldende koninklijk besluit van 14 januari 2022 werd Georgië aangewezen als veilig land van herkomst. Echter, in het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, gepubliceerd op 10 juli 2023 in het Belgisch Staatsblad, werd Georgië niet meer opgenomen in de lijst van veilige landen, zoals verzoekers ook opmerken in hun verzoekschrift en aanvullende nota van 7 maart 2024. In het verslag aan de Koning wordt gemotiveerd dat: “Wat betreft Georgië wordt het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gevolgd en niet het advies van de FOD Buitenlandse zaken.”

Aldus bestaat de wettelijke grondslag van de bestreden beslissingen niet meer.

3. Dit gegeven op zich volstaat niet om over te gaan tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad immers over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop.

In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Doordat Georgië niet meer in het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst wordt vermeld, moet de Raad nagaan of verzoeksters al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In casu lijkt het rechtsplegingsdossier voldoende gegevens te bevatten om tot zulke beoordeling over te gaan, met inachtneming van de rechten van verdediging.

Gelet hierop ontbeert het verzoekers thans het belang bij hun betoog omtrent de toepasselijkheid van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en is hun uiteenzetting in dit licht dan ook niet dienstig.

4. Beoordeling in het licht van artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.1. Verzoekers, die sinds april 2021 een koppel zijn, verklaren dat zij Georgië hebben verlaten omwille van hun seksuele oriëntatie. G. ondervond er problemen met derden, met een vriend, en met leden van zijn familie omdat hij homoseksueel is. A. ondervond er problemen met zijn vader, drie neven, een taxichauffeur, een baruitbater, en een onbekende op sociale media. Tevens vreest hij bij terugkeer een onbekende persoon tegen wie hij een klacht heeft ingediend toen hij een Thaise transgender aanviel. Verder haalt A. aan dat de bar waar hij werkte eens beschoten werd, hij getuige was hoe een jongen in een park werd aangevallen, hij een boete kreeg toen hij n.a.v. de Pride een poster ophing, en hij in elkaar werd geslagen door een seks partner.

4.2. De Raad stelt na lezing van het administratief dossier vast dat verzoekers geen voldoende zwaarwichtige elementen aanbrengen waaruit blijkt dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet naar zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

4.3. De Raad wijst er vooreerst op dat verzoekers hun homoseksuele geaardheid in casu op zich niet in twijfel wordt getrokken.

4.4. Uit de door de commissaris-generaal aangebrachte COI Focus “Georgië. Algemene situatie” van 11 december 2023 blijkt dat de situatie van de LGBTI+-gemeenschap nog steeds complex is, dat deze gemeenschap één van de kwetsbaarste groepen in Georgië uitmaakt en dat er in de Georgische maatschappij, waarin homofobie diepgeworteld is – niettemin de houding sinds 2016 is verbeterd –, sprake is van discriminatie, intimidaties, pesterijen, alsook homofoob geweld tegen leden van de LGBTI+-gemeenschap, dit zowel in familiale sfeer als in het openbaar. Uit de informatie blijkt dat homo- en transfobie een probleem is in Georgië, maar dat mensen in Tbilisi meer open-minded zijn dan de regio's, waar deze negatieve gevoelens diepgeworteld zijn. Daarnaast lopen leden van de LGBTI+-gemeenschap,

transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging.

Niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap één van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen. Het loutere feit een LGBTI+-persoon te zijn in Georgië is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers brengen zelf geen landeninformatie aan die concrete aanwijzingen bevat dat er actueel in Georgië sprake is van een veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen en maken aldus niet aannemelijk dat zij louter omwille van hun seksuele geaardheid of genderidentiteit en hun aanwezigheid in Georgië een risico lopen om te worden gevisieerd of vervolgd. De informatie waarnaar verzoekers verwijzen en dewelke zij bijbrengen in hun verzoekschrift en bij aanvullende nota 7 maart 2024 loopt immers gelijk met, dan wel ligt in het verlengde van de informatie vervat in de voormelde COI Focus. Ook hierin wordt immers ingegaan op haatdragende boodschappen, het voorvallen van verbaal en fysiek geweld (met in het bijzonder een toename wanneer het thema actueel is zoals bv. rond de Pride week), maatschappelijke discriminatie en mogelijke moeilijkheden bij het bekomen van bescherming door de autoriteiten. Door louter een aantal bronnen te citeren en bij te brengen, tonen verzoekers niet aan dat de voormelde analyse niet (langer) correct zou zijn.

Een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming, waarbij verzoekers ertoe gehouden zijn hun vrees voor vervolging in concreto aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

4.5. De Raad benadrukt te dezen dat een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin noch ernstige schade inhoudt. Om tot internationale bescherming te leiden moet de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Verzoekers maakten doorheen hun verklaringen geen gewag van dergelijke zwaarwegende problemen en zij brengen ook in voorliggend verzoekschrift geen concrete, op hun persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat zij in geval van terugkeer naar Georgië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie lopen, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Er dient immers te worden vastgesteld dat uit verzoekers hun verklaringen geen enkel voldoende zwaarwegend persoonlijk feit volgt waaruit zou blijken dat zij met redelijke waarschijnlijkheid actueel dienen te vrezen voor vervolging, dan wel het lopen van reëel risico op ernstige schade.

4.6. Eerste verzoeker G. verklaart dat hij zich psychisch onderdrukt voelde door zijn familie sinds ze op de hoogte waren van zijn seksuele oriëntatie. Hij werd toen een aantal keer bedreigd door zijn ooms en neef; ze waren grof en maakten negatieve beledigende opmerkingen (NPO G., p. 6-7). Deze problemen die G. met hen kende vonden plaats tijdens de zomer van 2022, als hij ze eens tegenkwam of toen hij begrafenissen van andere familieleden bijwoonde. Nergens uit de verklaringen van G. blijkt dat ze hem doelbewust gingen opzoeken. Ook werd hij nooit fysiek door hen aangepakt. Diezelfde periode had G. ook een ruzie met een vriend die homofoob is en hierbij zijn laptop kapot stampte.

Zoals gesteld, speelden deze problemen zich af tijdens de zomer van 2022. G. verliet zijn land van herkomst evenwel pas in de herfst, begin november 2022. Hieruit blijkt toch weinig urgentie, hetgeen erop wijst dat eerste verzoeker internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en hetgeen als dusdanig de ernst van de door hem geschetste vrees voor vervolging relativeert.

Hoewel deze situatie ongetwijfeld emotioneel belastend was voor eerste verzoeker, moet worden bemerkt dat deze problemen onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te worden beschouwd. De aangehaalde feiten lopen immers niet op tot een systematische en persoonsgerichte vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Tweede verzoeker A. geeft als ergste voorval dat hij in Georgië heeft meegemaakt omwille van zijn seksuele oriëntatie aan dat hij in de periode van corona via grinder een date had met een man alleen voor de seks en dat deze sekspartner hem erna begon te slaan (NPO A., p. 9). Wat A. omschrijft als het ergste incident dat hij heeft meegemaakt, vormde voor hem aldus niet de reden om zijn land van herkomst te verlaten en internationale bescherming te zoeken. Ook wordt hierdoor de ernst van de problemen die A. hierna zou

hebben gekend ondermijnd. Verder gevraagd wat het meest ernstige voorval vormde met zijn vader, verwijst A. naar een gebeurtenis in 2016, toen zijn vader zag dat hij een oorbel droeg waarop hij agressief reageerde en eten naar hem gooide (NPO A., p. 11). Ook deze feiten zijn onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging of als ernstige schade te worden beschouwd.

Voorts blijkt uit de verklaringen van A. dat hij door zijn drie neven met de dood bedreigd werd omdat hij homo is en ze wilden dat hij zou stoppen met zijn activiteiten (NPO A., p. 9-11). Dit voorval viel plaats toen hij in augustus 2022 terugkeerde naar zijn dorp Sachkere. Hierna vertrok A. terug naar Tbilisi. A. had ook zijn sociale media afgesloten zodat ze hem langs deze weg niet meer konden bedreigen. Eens hij het dorp had verlaten, heeft hij ze niet meer gezien of gehoord. Ook hebben zijn neven geen bedreigingen meer geuit, dit terwijl er kan vanuit gegaan worden dat deze personen wisten waar hij woonde. De problemen met zijn neven betreffen aldus eerder een geïsoleerd incident en vormde voor verzoeker geen reden om zijn land van herkomst te verlaten.

4.7. Uit de lezing van de notities van de persoonlijke onderhouds blijkt verder dat verzoekers hun geaardheid in Georgië in zekere mate openlijk beleefden en dat er ook plaatsen waren waar verzoekers zich als koppel konden uiten.

Zo hebben zij beiden in hun land van herkomst kunnen studeren en hadden zij toegang tot de arbeidsmarkt. G. heeft de opleiding fotografie en cameraman gevolgd alsook een opleiding bij het televisiekanaal Maestro. Hij was werkzaam bij de Pride organisatie en heeft tevens in een hamburgerbar gewerkt. A. heeft computerwetenschappen gestudeerd in Tbilisi en heeft bij een bedrijf gewerkt als assistent project manager waar hij een website voor het ministerie van onderwijs diende te maken, een job die hij ten gevolge van corona moest stopzetten. Hierna was A. werkzaam als project manager bij de Pride organisatie alsook in een bar/nachtclub als veiligheidsverantwoordelijke en DJ. A. is ook een muzikant en zal binnenkort een nieuw album in Georgië uitbrengen (NPO A., p. 3).

Daarnaast blijkt uit hun verklaringen dat zij een sociaal leven hadden en maatschappelijk actief waren in Georgië. Zo nam G. deel aan activiteiten georganiseerd door de Pride organisatie, ging naar nachtclubs en is tevens muzikant (NPO G., p. 5, 7). A. begaf zich vaak naar ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen, zoals homo bars, had vrienden waar hij zichzelf kon zijn en bij wie hij troost zocht wanneer hij ruzie had met zijn vader, en nam deel aan activiteiten georganiseerd door de Pride organisatie. Als drag-queen organiseerde A. nog shows en events en deed fotoshoots met gelijkgestemden (NPO A., p. 5).

Op basis van hun verklaringen kan worden aangenomen dat zij in staat waren om een leven te leiden in Georgië, omringd door een netwerk van vrienden die op de hoogte zijn van hun seksuele oriëntatie, waaruit kan worden afgeleid dat zij in Georgië dus ook in staat waren om hun romantisch leven te ontwikkelen. Het feit dat zij zich alleen omringden met mensen van hun achtergrond, onder andere bij Pride, doet hier geen afbreuk aan. Uit het geheel van het voorgaande kan bezwaarlijk worden afgeleid dat verzoekers hun seksuele oriëntatie dermate verborgen dienden te houden en zij een dermate discreet leven dienden te leiden opdat het hen volledig verhinderden om hun geaardheid vrij te beleven. G. geeft in het verzoekschrift nog aan dat hij zijn uiterlijk heeft moeten verzachten om minder opvallend te worden en zo beledigingen en mishandelingen te vermijden. In de mate verzoeker doelt op zijn puberperiode waar hij een meer opvallend uiterlijk aannam - hij had langer haar en droeg een oorbel (NPO G., p. 6) - kan niet blijken dat hij na deze periode een levenswijze opgaf dan wel heeft aangepast om problemen te ontlopen binnen de huidige Georgische samenleving. Integendeel, uit zijn verklaringen blijkt dat hij in Georgië steeds een oorbel heeft gedragen, met uitzondering op de begrafenis van zijn oma in de zomer van 2022 waarvoor hij zijn oorbel had uitgedaan (NPO, G., p. 6). Verder heeft verzoeker steeds kunnen zijn wie hij is; wel trachtte hij derden en familie ervan te overtuigen dat hij er zo uitzag omdat hij muzikant was (NPO G. p. 7).

Bijgevolg kan uit verzoekers hun verklaringen, in tegenstelling tot wat zij in het verzoekschrift lijken voor te houden, niet blijken dat zij in een (gedwongen) maatschappelijk isolement leefden in Georgië en/of genoodzaakt waren hun geaardheid te allen koste verborgen te houden.

4.8. Uit de verklaringen van eerste verzoeker en de door hem bijgebrachte attesten, met name het Georgisch medisch d.d. 27 oktober 2022 en het attest d.d. 31 oktober 2022 van de Equality Movement, blijkt dat hij kampt met psychologische problemen. Hierover geeft hij aan dat hij in een depressie geraakte als gevolg van de uitingen van afkeer die hij in Georgië heeft meegemaakt omwille van zijn homoseksuele geaardheid.

De Raad kan aannemen dat een aantal gebeurtenissen in het leven van eerste verzoeker, zoals de negatieve uitspraken over zijn geaardheid door zijn ooms en neef, hem psychologisch raken, maar dit kan niet volstaan om aan te tonen dat hij nood heeft aan internationale bescherming. Het verandert immers niets aan de bevinding dat de omstandigheden waarop verzoeker zijn beschermingsverzoek baseert, in zoverre cumulatief beoordeeld, op zich onvoldoende zwaarwichtig zijn om te worden beschouwd als ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Een depressie kan immers niet op ernstige wijze worden gelijkgesteld met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing; alle drie begrippen die

slaan op mishandelingen die een minimumniveau aan hardheid bereiken en betrekking op werkelijke lichamelijke schade of intens fysiek of geestelijk lijden. Om van een vernederende behandeling te kunnen spreken, moet de vernedering eveneens een minimale graad van ernst of hardheid overschrijden (zie EHRM 29 april 2002, nr. 2346/02, *Pretty v. Verenigd Koninkrijk*, par. 52). In casu kan uit de summier opgestelde psycho-medische attesten zulk intens psychisch lijden niet blijken. Verzoeker toont verder niet aan dat hij bij terugkeer naar Georgië geen toegang zal hebben tot eventuele benodigde psychologische ondersteuning. Temeer uit de voormelde attesten blijkt dat G. reeds in Georgië dergelijke begeleiding kreeg.

4.9. Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat uit het geheel van verzoekers hun verklaringen niet blijkt dat hun fundamentele grondrechten stelselmatig in het gedrang zijn gekomen in Georgië. Zo beschikken verzoekers in Georgië over de steun van verschillende vrienden. Verder zijn er geen concrete indicaties dat verzoekers geen sociale of professionele activiteiten zouden kunnen ontplooien in Georgië indien zij daartoe stappen zou zetten. Het blijkt aldus geenszins dat verzoekers omwille van sociale uitsluiting en pesterijen op basis van zijn seksuele oriëntatie in uiterst precaire leefomstandigheden waren terechtgekomen of zouden dreigen te komen bij een terugkeer naar hun land van herkomst.

4.10.1. Verder maken verzoekers niet aannemelijk dat zij in geval van eventuele problemen met derden niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten zouden kunnen rekenen. De Raad wijst erop dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Een verzoeker om internationale bescherming moet immers aannemelijk maken dat hij alle redelijk van hem te verwachten nationale beschermingsmogelijkheden heeft uitgeput, waarin verzoekers in casu niet slagen.

Uit de recente COI Focus “Georgië – Algemene situatie” van 11 december 2023, aangeleverd door de commissaris-generaal, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo’s, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Uit de informatie die voorhanden is, blijkt bovendien geenszins dat er sprake zou zijn van een gedifferentieerde behandeling van kritisch denkenden door de ordediensten wanneer zij bescherming van de autoriteiten inroepen in het kader van gemeenrechtelijke feiten of een interpersoonlijk conflict.

Betreffende de specifieke situatie van LGBTI+-personen blijkt uit voormelde recente COI Focus dat, hoewel er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Door het risico op ongevoeligheid van de politie, angst voor de reactie van de politie, een mogelijk gebrek aan privacy tijdens ondervragingen, gedwongen outing en secundaire victimisatie hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap echter vaak weinig vertrouwen in de ordediensten en zouden zij nalaten klacht in te dienen bij de politie. Gedwongen outing zou voornamelijk voorkomen in de regio’s. Het feit dat de organisatoren van het homofoob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo’s zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo’s, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt.

Uit voormelde recente COI Focus blijkt dan ook dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

De algemene informatie waarnaar verzoekers in het verzoekschrift verwijzen teneinde de beschermingsmogelijkheden van de LGBTI+-gemeenschap in Georgië op de korrel te nemen, ligt in lijn met de voormelde COI Focus. Verzoekers brengen zelf geen informatie bij en toont bijgevolg niet aan dat de hiervoor beschreven situatie niet correct of niet actueel zou zijn. De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Er kan worden besloten dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het algemeen aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

4.10.2. Het komt bijgevolg aan verzoekers zelf toe om in hun individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in hun individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hen niet kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wenden om bescherming te vragen. Zij slaagt hierin evenwel niet. Verzoekers tonen niet aan dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich wenden tot de Georgische overheid voor bescherming.

Zo heeft eerste verzoeker op geen enkel moment de politie gecontacteerd (NPO G., p. 7-8). Het loutere feit dat zijn familie zijn geaardheid te weten zou komen alsook het loutere feit dat hij zijn familie de schande wil besparen, betekent echter niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om hem bescherming te bieden tegen zijn belagers. Hetzelfde geldt waar G. aangeeft dat hij personen kent die in het verleden onverrichterzake een beroep hebben gedaan op de politie. G. was overigens zelf actief in het LGBT milieu bij organisaties die andere LGBT personen in Georgië actief aanraden om een beroep te doen om de politie. Hoewel niet betwist wordt dat er nog tekortkomingen zijn, is hoger gebleken dat er wel degelijk overheidsbescherming voorhanden is. Aangezien verzoeker nooit een poging heeft ondernomen om nationale bescherming te verkrijgen, toont hij met dergelijke handelswijze absoluut niet aan dat de overheid in zijn land van herkomst onwillig is om hem bescherming te verlenen. De Raad herinnert eraan dat de bedoeling van het indienen van een klacht erin bestaat bescherming te verkrijgen tegen de belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Het algemene betoog van verzoeker berust dan ook niet op ernstige persoonlijke pogingen om nationale bescherming vanwege de Georgische autoriteiten te (trachten te) bekomen en hij maakt niet aannemelijk alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden tot bescherming te hebben uitgeput.

Tweede verzoeker heeft daarentegen meermaals beroep gedaan op de Georgische politie; uit zijn verklaringen blijkt ook dat de politie daadwerkelijk heeft opgetreden. Zo had A. in juli-augustus 2021 een incident met een dronken taxichauffeur toen die bemerkte dat hij voor Pride werkzaam was (NPO A., p. 6). Tweede verzoeker belde de politie, maar ging naar huis nog voor de politie arriveerde. Eens thuis werd hij door de politie opgebeld en diende hij de volgende ochtend een klacht in op het politiekantoor. Een ander incident dateert 8 maanden voor zijn vertrek, waar A. in een bar getuige was van hoe een man een vrouw sloeg. A. wou de politie bellen maar de baruitbater L.K. sloeg hem in het gezicht. A. liep naar buiten waarna een politiepatrouille hen beiden meenam naar het politiekantoor waar hij een klacht indiende tegen deze persoon. Hoewel het betreuenswaardig is dat de politie niet de nodige gevoeligheid te berde bracht toen A. zijn klacht indiende, blijkt dat hij daadwerkelijk tweemaal gehoord werd door de politie, dat hij telkens een klacht heeft kunnen indienen tegen zijn belagers waarvan het onderzoek nog steeds lopende is en waarbij A. werd bijgestaan door een advocate van de Equality Movement, een organisatie die op komt voor de belangen van de LGTBI+- gemeenschap (NPO A, p. 7). De bewering in voorliggend verzoekschrift dat deze incidenten niet rechtstreeks gelinkt zijn aan zijn homoseksualiteit, neemt niet weg dat hij wel degelijk geholpen werd naar aanleiding van de twee klachten die hij toen heeft ingediend (zie ook het antwoord d.d. 3 oktober 2022 van de politiepatrouille en het antwoord d.d. 25 oktober 2022 van de procureur-generaal). Met zijn algemeen betoog toont tweede verzoeker niet aan dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om hem bescherming te bieden in geval van problemen omwille van zijn seksuele oriëntatie of omwille van enige andere reden, zoals deze naar aanleiding van een klacht die hij heeft ingediend tegen de belager van een Thaise transgender vrouw (NPO A., p. 2, 7-8). Aan dit voorgehouden incident en de vrees van A. dat de belager van de Thaise transgender vrouw hem iets zou aandoen, kan overigens maar weinig geloof worden gehecht. Tweede verzoeker gaat vooreerst uit van veronderstellingen en loopt voorop op de mogelijke gevolgen van een ontmoeting met deze belager. Het is voorts niet aannemelijk dat A. geen bewijs kan

voorleggen van deze door hem ingediende klacht, dit in weerwil van zijn twee eerdere klachten. Aangezien A. ook werd bijgestaan door een advocaat, moet het toch voor hem mogelijk zijn om hieromtrent bewijzen van aan te brengen. Tot slot valt zijn verklaring dat hij naar aanleiding van twee verschillende incidenten een klacht heeft ingediend en dat hij nog andere incidenten heeft meegemaakt maar daar jammer genoeg geen klacht tegen heeft ingediend (NPO A., p. 6), niet te rijmen met zijn bewering dat hij met betrekking tot dit incident nog een derde klacht heeft ingediend. Aldus wordt de geloofwaardigheid van dit incident, hetgeen overigens de concrete aanleiding vormde voor zijn vlucht uit Georgië, op ernstige wijze ondermijnd. De enkele verwijzing in het verzoekschrift naar de algemene situatie van transgenders in de Georgische samenleving en het geweld en de sociale uitsluiting waaraan zij worden blootgesteld, is louter algemeen van aard en volstaat dan ook niet om in hoofde van tweede verzoeker een individueel en objectief risico vast te stellen.

Gelet op het voorgaande, overtuigen verzoekers niet dat zij bij eventuele problemen in geval van een terugkeer naar Georgië, geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om hen hulp en/of bescherming te bieden. Zij tonen aldus niet aan dat in hun geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zouden hebben en zij slagen er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zeggen te vrezen.

4.11. De overige door verzoekers voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk doen aan voorgaande overwegingen.

Hun internationaal paspoort, identiteitskaart, boarding pass, een uitnodiging voor hun verblijf in Oostenrijk, een brief d.d. 2 november 2022 van de Tbilisi Pride organisatie, foto's en twee usb-sticks met vele bewijsstukken van hun werk bij de Pride organisatie, en van de activiteiten van A. als dragqueen en muzikant, bevatten informatie over hun identiteit, werk, leven en vertrek uit Georgië, allen elementen die niet worden betwist.

Het antwoord d.d. 3 oktober 2022 van de politiepatrouille, het antwoord d.d. 25 oktober 2022 en de envelop van de procureur-generaal n.a.v. het incident met de taxichauffeur en de baruitbater, worden evenmin betwist. Deze documenten tonen echter niet aan dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn verzoekers bescherming te verlenen.

4.12. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen, noch een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoekers brengen zelf geen gegevens in dit verband aan.

6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen lijkt het dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Het lijkt erop dat verzoekers evenmin aantonen dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met deze in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij(en) de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partijen te erkennen als vluchteling of hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. In het proces-verbaal van terechtzitting van 30 mei 2024 staat het volgende vermeld:

“De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen. Adv VzP’ legt een aanvullende nota neer en geeft toelichting hierbij. In Georgië is er een groep die de LGBTQI-gemeenschap viseert en wil “bloot leggen” en daarom zo’n 2000 namen publiceert o.m. deze van VzP. Ze moedigt de haat aan. Met een psychologisch attest wenst ze ook de specifieke kwetsbaarheid te benadrukken. Ze kan de analyse van de Raad niet volgen. De toepassing van “veilig land” is voorbij gestreefd en dit is problematisch. Ze verwijst naar haar aanvullende nota van 5 maart ’24 waarin ze meer specifiek informatie doorgaf inzake de LGBTQI-gemeenschap, een situatie die meer dan ooit zorgwekkend is en noopt tot bescherming. Ze stelt vast dat noch de seksuele geaardheid noch de problemen ernstig worden betwist door het CGVS, evenmin als de feiten an sich. Toch verwijt het CGVS geen klacht te hebben neergelegd. Dit haalt volgens VzP’n immers niets uit, de outing die erop volgt brengt bovendien een heleboel risico’s met zich mee, de familie komt het te weten, er is dreigende sociale uitsluiting. Het pleidooi van het CGVS tot voorzichtigheid en verbergen is dubbel: bij het uitkomen zijn er slagen, is er het verwerpen, wordt men uitgespuwd, is er werkverlies ed.m. wat in casu gebeurd is.

In Georgië was verzoeker K.A. getuige van een aanval op een transgender “Thaise” vrouw waarbij hij in eerste instantie als getuige werd gehoord maar naderhand escaleerde de situatie, werd de situatie heel onveilig en kreeg hij zelf problemen. Hij heeft tot 2 keer toe klacht neergelegd maar een bewijs hiervan kan deze nog moeilijk te pakken krijgen.

Het relaas van dit incident wordt niet objectief betwist en moet mee in de weegschaal gelegd worden. Hun dossier is een schoolvoorbeeld van hoe het CGVS zich in deze materie in bochten wringt. Beiden zullen geen leven kunnen uitbouwen in Georgië gezien de negatieve evolutie aldaar.

Verzoeker E.G. komt aan het woord en vraagt rekening te houden met de huidige politieke situatie: vroeger had hij schrik van ouders/buren/kennissen nu heeft hij ook schrik van de overheid en weet niet hoe zijn leven daar terug op te zetten. In België voelt hij zich vrij en kan hij zichzelf zijn, hij werkt en heeft veel vrienden, is goed geïntegreerd.

Verzoeker K.A. stelt in Georgië activist te zijn geweest, was zoals supra gesteld getuige van het incident met de “Thaise vrouw”, die hij heeft proberen te helpen, maar uiteindelijk werd hijzelf slachtoffer. Vroeger kon een en ander mits verborgen houden, nu is er openlijk een wet tegen hen. Hij heeft schrik van zijn ouders, de burens, de gemeenschap en de overheid. Hier voelt hij zich veilig, werkt en is goed geïntegreerd.

Tot slot verwijst Adv VzP’ nog naar haar 1ste aanvullende nota inzake de recent in Georgië aangenomen “Russische” wet die alle prowesterse ideeën/gevoelens dient te beknotten.”

4.2. In hun aanvullende nota van 30 mei 2024, waar zij ter zitting naar verwijzen, stellen verzoekers dat zij de volgende nieuwe elementen wensen neer te leggen:

1) foto’s van verzoekers, genomen tijdens de Brussel Pride, die op homofobe telegramgroepen circuleren. Het betreft screenshots van de telegramgroep met een vrije vertaling ervan, alsook een link naar de telegramgroep. Volgens verzoekers kan de naam van de groep vertaald worden als “blootleggen” en telt de groep bijna 2.000 leden. De leden van de groep delen homofobe opmerkingen, maar ook foto’s van mensen uit de LGBTQIA+ gemeenschap en hun gegevens. Ze moedigen haat en actie tegen deze mensen aan. Verzoekers stellen herkenbaar te zijn op de foto’s en bij terugkeer naar Georgië represailles te vrezen.

2) de nieuwe wet, “Russische wet” genoemd, die recent in Georgië werd aangenomen en die buitenlandse invloed moet beperken. Verzoekers verwijzen naar Belgische persberichten hierover. Volgens verzoekers

laat het aannemen van deze wet zien dat Georgië zeker niet op weg is naar een democratischer regime in lijn met de “westerse waarden”, maar naar meer conservatisme en inperkingen van rechten en vrijheden.

Daarnaast wijzen verzoekers er op dat op 25 maart “Georgian Dream” een wetsvoorstel indiende over grondwetswijzigingen “om familiewaarden en minderjarigen te beschermen” tegen “pseudo-liberale propaganda”. De wijzigingen hebben, aldus verzoekers, betrekking op de rechten van vertegenwoordigers van de LGBTQ+ gemeenschap. Op 25 maart registreerde de regeringspartij grondwetswijzigingen in het parlement. Het grondwetsinitiatief “tegen LGBT-propaganda” werd ondertekend door 83 afgevaardigden van de meerderheid. Volgens de geplande wijziging wordt artikel 30 van de grondwet gecorrigeerd, dat betrekking heeft op de rechten van het huwelijk, moeder en kinderen. Aan het genoemde artikel wordt een nieuw lid toegevoegd met de volgende inhoud: De bescherming van gezinswaarden en minderjarigen wordt gewaarborgd door de grondwet van Georgië, die een integraal onderdeel van de grondwet van Georgië vormt. Verzoekers verwijzen naar verschillende internetlinks voor bijkomende informatie en merken op dat die artikels de anti-LGBT-wet en de Russische wet in Georgië aan de kaak stellen.

3) Een e-mail van een psycholoog om de psychologische begeleiding van eerste verzoeker aan te tonen.

Verzoekers vragen in hun aanvullende nota om hen de vluchtelingenstatus toe te kennen op basis van de in hun verzoekschrift aangevoerde elementen of op zijn minst de bestreden beslissingen nietig te verklaren om deze nieuwe elementen te analyseren.

4.3. Gelet op de door verzoekers bijgebrachte nieuwe elementen, acht de Raad een verder en gedegen onderzoek aangewezen. Deze elementen dienen mee in overweging te worden genomen en nopen tot een verder en grondig (her)onderzoek.

De Raad wijzigt om die reden zijn standpunt van de beschikking van 26 maart 2024.

5. Gezien de Raad in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dienen de bestreden beslissingen te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 16 mei 2023 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juli tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter

M. DENYS, griffier

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS

